COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 1.6.2016
COM(2016) 354 final

2016/0163 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2013/676/UE de autorizare a României să aplice în continuare o măsură specială de derogare de la articolul 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

În conformitate cu articolul 395 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „Directiva TVA”), Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să introducă măsuri speciale de derogare de la dispozițiile directivei respective, în scopul simplificării procedurii de colectare a TVA sau al prevenirii anumitor forme de evaziune sau de fraudă fiscală.

Prin scrisoarea înregistrată de Comisie la data de 9 februarie 2016, România a solicitat o prelungire a derogării de la articolul 193 din Directiva TVA, în vederea aplicării mecanismului de taxare inversă pentru produse din lemn. În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din Directiva TVA, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisoarea din 23 martie 2016, cu privire la cererea înaintată de România. Printr-o scrisoare din 29 martie 2016, Comisia a notificat României faptul că dispune de toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.

• Contextul general

Ca normă generală, articolul 193 din Directiva TVA stipulează că persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii este în mod normal obligată la plata taxei pe valoarea adăugată (TVA).

În temeiul articolului 395 din Directiva TVA, România a solicitat în 2009 o derogare prin care să fie autorizată să aplice procedura de taxare inversă, printre altele, livrărilor de produse din lemn. În temeiul acestei proceduri, persoana impozabilă căreia i se livrează bunurile devine responsabilă de plata TVA. Produsele din lemn menționate sunt, mai concret, masa lemnoasă pe picior, lemnul de lucru rotund sau despicat, lemnul de foc, produsele din cherestea, lemnul ecarisat sau peletele de lemn, lemnul în stare brută, lemnul procesat sau semiprelucrat.

Cererea României fost aprobată prin Decizia de punere în aplicare 2010/583/UE a Consiliului[1] până la 31 decembrie 2013 și, în ceea ce privește produsele din lemn, a fost prelungită ulterior până la 31 decembrie 2016 prin Decizia de punere în aplicare 2013/676/UE a Consiliului[2].

România solicită în prezent o nouă prelungire a derogării referitoare la aplicarea mecanismului de taxare inversă pentru livrările de produse din lemn.

Pe baza raportului prezentat de România împreună cu cererea de prelungire a măsurii, desemnarea destinatarului drept persoana obligată la plata TVA pentru livrările de produse din lemn menționate mai sus a avut ca efect prevenirea evaziunii și a fraudei fiscale în acest sector, caracterizat printr-un număr mare de mici revânzători și intermediari care s-au dovedit a fi dificil de controlat. Așadar, se justifică o prelungire a măsurii pentru o nouă perioadă limitată de timp, având în vedere că măsura nu pare să fi avut un impact negativ asupra fraudei în sectorul comerțului cu amănuntul, în alte sectoare sau în alte state membre.

---

[1] Decizia de punere în aplicare 2010/583/UE a Consiliului din 27 septembrie 2010 de autorizare a României de a introduce o măsură specială de derogare de la articolul 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 256, 30.9.2010, p. 27).

[2] Decizia de punere în aplicare 2013/676/UE a Consiliului din 15 noiembrie 2013 de autorizare a României să aplice în continuare o măsură specială de derogare de la articolul 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 316, 27.11.2013, p. 31).

Cu toate acestea, orice prelungire ar trebui să fie limitată ca durată pentru a se putea evalua valabilitatea condițiilor pe care se bazează. Prin urmare, se propune ca prelungirea solicitată să fie acordată până la 31 decembrie 2019, iar România să prezinte un raport care să includă o examinare a eficacității măsurii și o evaluare a riscului de fraudă în sectorul lemnului, în cazul în care s-ar avea în vedere o nouă prelungire după termenul menționat.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Articolul 395 din Directiva TVA.

- **Subsidiaritate (pentru competență neexclusivă)**

Având în vedere prevederea din Directiva TVA pe care se întemeiază propunerea, aceasta din urmă intră în sfera competenței exclusive a Uniunii. În consecință, principiul subsidiarității nu se aplică.

- **Proporționalitate**

Decizia se referă la o autorizare acordată unui stat membru la cererea acestuia și nu constituie o obligație.

Având în vedere domeniul de aplicare limitat al derogării, măsura specială este proporțională cu obiectivul urmărit, și anume prevenirea anumitor forme de evaziune sau fraudă fiscală într-un sector specific.

- **Alegerea instrumentului**

În conformitate cu articolul 395 din Directiva TVA, derogarea de la normele comune în materie de TVA este posibilă numai cu autorizarea Consiliului, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei. În plus, o decizie a Consiliului este instrumentul cel mai adecvat, deoarece poate fi adresată statelor membre în mod individual.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Consultări cu părțile interesate**

Prezenta propunere se bazează pe cererea înaintată de România și vizează doar acest stat membru.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu a fost necesar să se recurgă la expertiză externă.

- **Evaluarea impactului**

Propunerea de decizie are drept scop prevenirea anumitor forme de evaziune sau fraudă fiscală în sectorul lemnului și, prin urmare, poate avea un impact pozitiv, deoarece va continua să împiedice practicile frauduloase utilizate anterior în sectorul lemnului. În opinia României, dacă măsura nu ar fi prelungită, aceste practici ar reapărea în mod inevitabil.

Cu toate acestea, având în vedere sfera de aplicare restrânsă a derogării și aplicarea sa limitată în timp, impactul va fi, în orice caz, limitat.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu va avea implicații negative pentru bugetul UE.

5. ALTE ELEMENTE

Propunerea include o clauză de încetare a efectelor; derogarea expiră automat la 31 decembrie 2019.

2016/0163 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2013/676/UE de autorizare a României să aplice în continuare o măsură specială de derogare de la articolul 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată[3], în special articolul 395,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Articolul 193 din Directiva 2006/112/CE prevede că persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii este în mod normal obligată la plata taxei pe valoarea adăugată (TVA) către autoritățile fiscale.

(2) Decizia de punere în aplicare 2010/583/UE a Consiliului[4] și ulterior Decizia de punere în aplicare 2013/676/UE a Consiliului[5] au autorizat România să aplice o măsură de derogare, pentru a desemna destinatarul drept persoana obligată la plata TVA în cazul livrării de produse din lemn de către persoane impozabile.

(3) Printr-o scrisoare înregistrată la Comisie la 9 februarie 2016, România a solicitat autorizarea de a continua aplicarea măsurii după 31 decembrie 2016.

(4) Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisoarea din data de 23 martie 2016, cu privire la cererea înaintată de România. Printr-o scrisoare din 29 martie 2016, Comisia a notificat României faptul că dispune de toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.

(5) Înainte de a fi autorizată să aplice taxarea inversă pentru livrările de lemn, România se confruntase cu probleme pe piața lemnului din cauza naturii pieței și a întreprinderilor implicate. Potrivit raportului prezentat de România împreună cu cererea de prelungire a măsurii, desemnarea destinatarului drept persoana obligată la plata TVA a avut ca efect prevenirea evaziunii și a fraudei fiscale în acest sector și, prin urmare, rămâne justificată.

---

[3] JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

[4] Decizia de punere în aplicare 2010/583/UE a Consiliului din 27 septembrie 2010 de autorizare a României de a introduce o măsură specială de derogare de la articolul 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 256, 30.9.2010, p. 27).

[5] Decizia de punere în aplicare 2013/676/UE a Consiliului din 15 noiembrie 2013 de autorizare a României să aplice în continuare o măsură specială de derogare de la articolul 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 316, 27.11.2013, p. 31).

(6) Măsura este proporțională cu obiectivele urmărite, deoarece nu se intenționează aplicarea sa generală, ci numai pentru operațiuni specifice într-un sector în care există probleme considerabile de evaziune sau de fraudă fiscală.

(7) În opinia Comisiei, măsura nu ar trebui să aibă un impact negativ asupra prevenirii fraudei în sectorul comerțului cu amănuntul, în alte sectoare sau în alte state membre.

(8) Autorizația ar trebui să fie limitată în timp, până la 31 decembrie 2019.

(9) În cazul în care România consideră că este necesară o nouă prelungire după 2019, ar trebui transmis Comisiei un nou raport însoțit de cererea de prelungire, cel târziu până la 1 aprilie 2019.

(10) Măsura de derogare nu are un impact negativ asupra resurselor proprii ale Uniunii provenite din TVA.

(11) Prin urmare, Decizia de punere în aplicare 2013/676/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia de punere în aplicare 2013/676/UE se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 1, data de „31 decembrie 2016” se înlocuiește cu „31 decembrie 2019”;

(b) la articolul 3, data de „1 aprilie 2016” se înlocuiește cu „1 aprilie 2019”.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează României.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele